R5169

Abraham And the Hebrews

ஆபிரகாமும் எபிரேயர்களும்

ஆதியாகமம் 12:1–9

"உன்னை ஆசீர்வதித்து, உன் பேரை பெருமைப்படுத்துவேன்; நீ ஆசீர்வாதமாயிருப்பாய்." ஆதியாகமம் 12:2

ஆபிரகாமுக்கு வேதாகமத்திலே கொடுக்கப்பட்ட சிறப்பு பெயர்களில் ஒன்று "விசுவாசத்தின் தந்தை" என்பது. வேதாகம வரலாற்றில் சிறந்த குணலட்சணம் உடையவர்களில் இவர் ஒருவர். பூமியின் மிகுந்த ஞானமுள்ள ஜனங்கள் (யூதர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் மற்றும் முகமதியர்கள்) தங்களது மதநம்பிக்கைகள் மற்றும் எதிர்காலத்தை பெற்றிருப்பதற்கு, தெய்வீக நியமனம் பெற்ற ஒரு வழியாக இவரை பின்னோக்கி பார்க்கிறார்கள். தேவன் ஆபிரகாமுக்கு கொடுத்த வாக்குத்தத்தமே இந்த ஜனங்கள் அனைவருக்கும் விசுவாசத்தின் அடிப்படையாக அமைகிறது. ஆனால் அவர்களில் பெரும்பாலோர் உண்மையை அறியாதிருக்கிறார்கள்.

யூதர்கள், ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபு மூலமாக ஆபிரகாமின் இயற்கையான சந்ததியினராக இருக்கின்றனர். முகமதியர்கள் ஆபிரகாமின் குடும்பத்தினரான இஸ்மயேல் மற்றும் ஏசாவின் சந்திதியினராக இருக்கின்றனர். கிறிஸ்தவர்கள், கிறிஸ்து இயேசுவோடு இணைக்கப்பட்டு அவருக்கு உடன் சுதந்தரராகி ஆபிரகாமின் வித்துக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பிரதானமான ஆசீர்வாதங்களுக்கு சுதந்தரர் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறார்கள். இவர்கள் இயேசுவை ஈசாக்கின் உண்மைப் பொருள் என்றும் எல்லாவற்றிற்கும் சுதந்தரர் என்றும் கருதுகிறார்கள். (கலாத்தியர் 3:29)

யூதர்களும் புறஜாதிகளும் சேர்ந்த கிறிஸ்துவின் சபையானது ஈசாக்கின் மனைவியாகிய ரெபேக்காளுக்கு உண்மைப் பொருளாகவும் உடன் சுதந்தரராகவும் புதிய ஏற்பாடு கூறுகிறது. இந்த சபையானது மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் மணவாட்டியாகவும் உடன் சுதந்தரராகவும் இருக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதில் ஆபிரகாம் யேகோவா தேவனுக்கு முன்னடையாளமாகவும், ஈசாக்கு இயேசுவுக்கு முன்னடையாளமாகவும், ரெபேக்காள் சபைக்கு முன்னடையாளமாகவும் சித்தரித்து காட்டப்படுகிறார்கள். ஆபிரகாமின் இந்த ஆவிக்குரிய சந்ததி சுபாவ இஸ்ரயேலர்களையும் சகல ஜாதிகளையும் ஆசீர்வதிக்கக்கூடிய தேவனுடைய பிரதிநிதிகளாக இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்று புதிய ஏற்பாடு கூறுகிறது. ஆனால் ஐயகோ, புதிய ஏற்பாட்டின் அநேக போதனைகள் மத்திய கால இருளில் மறைக்கப்பட்டன.

கிறிஸ்தவர்கள், தங்களது பரம அழைப்பையும், தாங்கள் மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் உடன் சுதந்தரராக இருக்க வேண்டியதையும், ராஜ்யமானது பூமியின் சகல வம்சங்களையும் இன்னும் ஆசீர்வதிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் மறந்து விட்டார்கள். அதற்கு பதிலாக, தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பரிசுத்தவான்கள் மட்டுமே காக்கப்படுவார்கள் என்றும் அவர்கள் பரலோகத்தின் கொத்தளங்களை பார்த்துக் கொள்பவர்கள் என்றும் குறுகிய கண்ணோட்டத்தைப் பெற்றார்கள். மனுக்குலத்தின் மற்றவர்கள் எல்லாம் நித்திய ஆக்கினையில் இருந்து என்றென்றும் அவர்களது வேதனைக்குரல் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கும் என்றும் காண்கிறார்கள். இப்பொழுதுதான் வேத மாணவர்கள் படிப்படியாக விசுவாச கோட்பாடுகளிலிருந்து விடுபட்டு, தேவனுடைய வசனங்களின் போதனைகளுக்கு திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுதான் பரிசுத்த பவுல் சபைக்கு கூறிய கருத்துக்களை நாம் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். "நீங்கள் கிறிஸ்துவினுடையவர்களானால், ஆபிரகாமின் சந்ததியரராயும் (அவருக்கு கொடுக்கப்பட்ட) வாக்குத்தத்தத்தின்படியே சுதந்தரராயும் இருக்கிறீர்கள்." (காலத்தியர் 3:29)

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளின் கீழ், ஒவ்வொரு யூதனும், ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும், ஒவ்வொரு முகமதியனும் ஒரு காலத்தில் ஆபிரகாம் வாழ்ந்திருக்கிறார் என்பதில் உறுதியாக நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று ஒருவர் எண்ணலாம். உண்மையிலேயே தேவன் ஆபிரகாமிடத்தில் செய்த வாக்குத்தத்தங்கள் மேல் அவர்கள் வைத்திருக்கிற நம்பிக்கைதான் யூதர்களை ஒரு ஜாதியாக ஒன்றாக வைத்தது; கிறிஸ்தவர்களை அதே வாக்குத்தத்தத்தின் சுதந்தரர் ஆகும்படி அனைத்து தேசங்களிலிருந்தும் கூட்டிச் சேர்த்தது. எனினும் நமது காலத்தின் படித்த யூதர்களும் கிறிஸ்தவர்களுமே குறைகூறுபவர்களாக மாறிக் கொண்டிருப்பது விநோதமாக இருக்கிறது. அவர்கள் ஆபிரகாமையும் அவரிடத்தில் தேவன் செய்த வாக்குத்தத்தங்களையும் வெறும் புராண கதைகள் என்று நிராகரிக்கிறார்கள். தங்களது நிலைகளில் முரண்பாடாக இருப்பதை கண்டுணராதிருப்பது எப்படி விநோதமாக இருக்கிறது. இது ஒரு நாயின் வால் தனது தலையை ஏற்காதது போல் இருக்கிறது.

இவர்கள் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் வாழ்ந்து கொண்டு, ஐம்பது மொழிகளை பேசிக்கொண்டு, இன்னும் தங்களை யூதர்களாகவே வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவர்களை ஒரு ஜனமாக விவரிக்கிற தேவனுடைய போதனையின்படி ஆதியில் எந்த ஜாதியாரோடும் சேராமல் தனித்து வைத்து, இறுதியில் ஒரு ஆசீர்வாதத்தின் நம்பிக்கையில் இருக்கிற தேவனுடைய விநோதமான வாக்குத்தத்தங்களை ஒதுக்கி வைத்தால், யூதர்கள் என்ன சமாதானம் கூறுவார்கள்? ஆபிரகாமை ஒதுக்கிவைக்கிற ஒரு யூதனோ அல்லது கிறிஸ்தவனோ அறிவுப்பூர்வமான சிந்தனையாளர்களின் பார்வையில் தன்னை முட்டாளாக்கிக் கொள்கிறான். இப்படிப்பட்டவர்கள் யூதாயிசம் மற்றும் கிறிஸ்தவம் ஆகியவற்றின் அனைத்து உரிமைகளிலிருந்தும் தங்களை நீக்கிக் கொள்கிறார்கள்.

ஆபிரகாமுக்கு தேவனுடைய அழைப்பு

ஆபிரகாம் என்கிற பெயர் திரளானவர்களின் தந்தை என்பதை குறிக்கிறது. இந்த பெயர் அவருக்கு தேவனுடைய அழைப்பைக் கேட்டு தனது விசுவாசத்தையும் கீழ்ப்படிதலையும் காண்பித்த பிறகே கொடுக்கப்பட்டது. அவரது பழைய பெயர் ஆபிராம் என்பதற்கு உயர்த்தப்பட்ட விசுவாசம் என்று பொருள். ஆபிரகாம் என்கிற பெயர் புதிய ஏற்பாட்டில் எழுபத்தி நான்கு தடவை வருகிறது. இயேசு அவரை பத்தொன்பது தடவை குறிப்பிடிருக்கிறார். கர்த்தராகிய இயேசு, பரிசுத்த பவுல், பரிசுத்த ஸ்தேவான், பரிசுத்த பேதுரு இன்னும் மற்றவர்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட புதிய ஏற்பாட்டின் வேத சாஸ்திரங்கள் எல்லாம் தேவன் ஆபிரகாமுக்கு செய்த வாக்குத்தத்தங்களின் அடிப்படையிலேயாகும்.

ஆபிரகாமின் பிறந்த இடம் ஊர் என்கிற கல்தேயர் பட்டணம் ஆகும். இது ஆசியாவின் செல்வம் கொழிக்கும் இடமாகவும், பாரசீக வளைகுடாவிலிருந்து வடக்கே நூற்றி இருபது மைல் தூரத்திலும் இருக்கிறது. அவரது தந்தை தேராகு ஒரு புறசமயத்தான். பல தெய்வங்களை வணங்குகிற பல தெய்வ வணக்கம் அங்கே பரவியிருந்தது. பையனாக இருந்தபோது தன்னைச் சுற்றியிருந்த துன்மார்க்கத்தை எல்லாம் வெறுத்தார் என்று ஆபிரகாமைப்பற்றி யூத பழங்கால கதைகள் கூறுகின்றன. அவர் பதிநான்கு வயதான போதே சிலை வணக்கத்தில் தன் குடும்பத்தோடு இணைய மறுத்தார். மேலும் ஒரு சமயத்தில் விலையுயர்ந்த எழுபத்தியிரண்டு விக்கிரகங்களை அழித்தார்.

அவரது குடும்பம் பலஸ்தீனா தேசத்தின் திசையில் ஊர் என்ற பட்டணத்திலிருந்து ஐந்நூறு மைல் வடமேற்கில் உள்ள ஆரான் என்ற இடத்திற்கு குடியேறியது. அங்கே ஆபிரகாம் தனது தந்தை தேராகின் மரணம் வரை தங்கியிருந்தார். பிறகு அவர் கானானுக்குச் சென்றார். பரிசுத்த ஸ்தேவான் கூறியதின்படி தேவன் ஆபிரகாமோடு தொடர்பு கொண்டது அவர் ஊர் என்ற பட்டணத்தில் இருந்தபோதேயாகும். (அப்போஸ்தலர் 7:2,3) பரிசுத்தமும் தேவனுக்கு கீழ்ப்படிதலும் உள்ள ஒரு புதிய ஜாதியாருக்கு ஸ்தாபகராக இருக்கும்படியாக தேவன் அவரை,

தீமை சூழ்ந்திருக்கிறவர்களின் மத்தியிலிருந்து அழைத்தார். அந்த அழைப்பிற்கான வார்த்தைகள் முழுமையாக நமக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த அழைப்பு கொடுக்கப்பட்ட விதத்தைப்பற்றியும் நமக்கு சொல்லப்படவில்லை. ஆபிரகாம் தேவனிடமிருந்து வந்த செய்தியை ஏற்றுக் கொண்டு அவருக்கு கீழ்ப்படிந்தார் என்பது நமக்கு போதுமானதாக இருக்கிறது.

ஆபிரகாம் கானானுக்கு போக வேண்டிய தேதியை தேராகுவின் மரணத்திற்கு முன்னதாக தேவன் குறிக்கவில்லை என்பது நிரூபணமாகிறது. இல்லையென்றால் காலதாமதமாக ஆபிரகாம் சென்றதை நியாயப்படுத்தியிருக்க முடியாது. ஊரிலிருந்து ஆரானுக்கு குடியேறுவதற்கு ஆபிரகாம் ஏதாவது செய்ய வேண்டியிருந்தது. இது அவர்களை தலைநகரின் விக்கிரக வழிபாடுகளிலிருந்து அமைதியான ஆயர் வாழ்க்கைக்கு எடுத்துச் சென்றது. கானானை நோக்கி சரியான திசையில் தான் சென்றாக ஆபிரகாம் உணர்ந்திருப்பார். அவரது தந்தையின் மரணத்திற்கு பிறகு, தெய்வீக ஏற்பாட்டிற்குள் நுழைய அவர் சீக்கிரத்தில் தயாராகியிருப்பார்.

விக்கிரக ஆராதனைக்காரரிடமிருந்து உன்னை விலக்கிக்கொள்

அழைப்பு இப்படியாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; ‘‘நீ உன் தேசத்தையும், உன் இனத்தையும் உன் தகப்பனுடைய வீட்டையும் விட்டுப் புறப்பட்டு, நான் உனக்கு காண்பிக்கும் தேசத்துக்கு போ. நான் உன்னை பெரிய ஜாதியாக்கி, உன்னை ஆசீர்வதித்து, உன் பேரைப் பெருமைப்படுத்துவேன்; நீ ஆசீர்வாதமாயிருப்பாய், உன்னை ஆசீர்வதிக்கிறவர்களை ஆசீர்வதிப்பேன், உன்னை சபிக்கிறவனை சபிப்பேன்; பூமியிலுள்ள வம்சங்களெல்லாம் உனக்குள் ஆசீர்வதிக்கப்படும்.’’ (ஆதியாகமம் 12:1–3)

ஆபிரகாம் தனது எழுபத்தி ஐந்தாம் வயதில், தனது தந்தை தேராகு மரித்தபின், கானான் தேசத்திற்கு தனது பயணத்தை மேற்கொண்டது தெய்வீக அழைப்புக்கு இசைவாக இருந்தது. அங்கே அவருக்கு நில சொத்து ஏதுமில்லை. இலவசமான நிலங்கள் அங்கே இருந்தது. இதற்கு சில காலத்திற்கு முன்பு ஆபிரகாமின் மூத்த சகோதரன் நாகோர் திருமணம் செய்து கொண்டு தனது சொந்த குடும்பத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தான். சகோதரன் ஆரானும் தந்தை தேராகும் மரித்துப்போனார்கள். ஆபிரகாம் குடும்பத்தில் மீதி இருந்தது, மனைவி சாராளும், அவரது மூத்த சகோதரன் ஆரானின் மகன் லோத் மட்டுமே. இவர்கள் ஆடுகளையும் மாடுகளையும் ஓட்டிக் கொண்டு கானானுக்குச் சென்றார்கள். கானானின் குமாரர்கள் அங்கே குடியிருந்ததால் அது கானான் என்று அழைக்கப்பட்டது. (ஆதியாகமம் 10:18)

தேவனிடத்தில் ஆபிரகாமின் மகா பெரிய விசுவாசம்

வேதாகமமானது விசுவாசத்திற்கும் எளிதில் நம்பும் தன்மைக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை தெளிவாக வேறுபடுத்திக் காண்பிக்கிறது. ஆபிரகாம் தீயவைகளை எளிதில் நம்புகிறவர் அல்ல, அவர் முழு விசுவாசம் உடையவராயிருந்தார். அவரது இந்த குணாம்சமே விசேஷித்த விதமாக சர்வ வல்லவரிடத்தில் அன்பினால் இணைத்தது. இதனால் அவர் தேவனுடைய நண்பன் என்று அழைக்கப்பட்டார். பரிசுத்த பவுல் எழுதுகிறது போல, ‘‘ஆபிரகாம் தேவனை விசுவாசித்தான்; அது அவனுக்கும் நீதியாக எண்ணப்பட்டது.’’ ஆபிரகாம் பூரணமானவன் என்றோ வேறு எந்த மனுஷனும் பூரணமானவன் என்றோ வேதாகமத்தில் கூறப்படவில்லை. இதற்கு எதிராக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ‘‘அந்தப்படியே நீதிமான் (பூரணமானவன்) ஒருவனாகிலும் இல்லை.’’ ‘‘எல்லாரும் பாவஞ் செய்து தேவ மகிமையற்றவர்களானார்கள்.’’ (ரோமர் 3:10, 23) முதலில் தகப்பன் ஆதாமில் காணப்பட்டது போல, யாரிடமும் தேவ சாயலின் மகிமை காணப்படவில்லை.

ஆபிரகாமின் பெரிய படிப்பினாலேயோ, அல்லது அவரது ஆச்சரியமான அறிவின் சக்தியினாலேயோ ஆபிரகாம் தேவனிடத்தில் நண்பனாக இருக்கவில்லை. அவரது திறமைகள் எதுவும் அவர் தேவனிடத்தில் விசேஷித்த கிருபை பெறவும், உறவை பெறவும் செய்யவில்லை. இருந்த போதிலும் ஆபிரகாமிடம் அறிவின் சக்தி இருந்ததை நாம் காண்கிறோம். அவர் செல்வந்தனாக இருந்த உண்மை அவர் நல்ல மேலாளர் என்பதைக் குறிக்கிறது. அவர் மனிதர்களின் திறமையான தலைவர் என்பதும், படைப்பெருந்தலைவர் என்பதும், கெதர்லாகோமேரும் அவனோடிருந்த ராஜாக்களும் லோத்தையும், சோதோமியர்களையும் அவர்களது பொருட்களையும் எடுத்துச் சென்றபோது காண்பிக்கப்பட்டது. ஆபிரகாம் தனது வேலைகாரர்கள் நூற்றிபதினெட்டு பேரை தன்னுடன் அழைத்துச் சென்று அவர்களை பின் தொடர்ந்து கொள்ளைப்பொருட்களை மீட்டுக் கொண்டு வந்தார்.

ஆனால் இது ஆபிரகாமின் படைத்தலைமை திறமையினாலோ அல்லது அவர் கொள்ளை பொருட்களுடனான தொடர்பினாலோ அல்லது அவரது பெருந்தன்மையினாலோ அல்ல, தேவன் ஆபிரகாமை நேசித்ததினாலேயாகும். தேவன் ஆபிரகாமை மதித்தற்கான விசேஷித்த குணம் ஆபிரகாமின் விசுவாசம் என்று வேதாகமத்தில் அடிக்கடி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ‘‘ஆபிரகாம் தேவனை விசுவாசித்தான்.’’ அவன் தன் சொந்த கற்பனையை அல்லது மற்றவர்களது கற்பனையையோ அல்லது கனவையோ விசுவாசிக்கவில்லை.

ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள்

தேவனுடைய கருத்தின்படி, அவரிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவர்களே ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளாக இருக்கிறார்கள். இந்த விசுவாசத்திற்கும் கீழ்ப்படிதலுக்குமான ஆரம்ப சாட்சியம் மாம்சீக விருத்தசேதனம் ஆகும். இது பாவத்திலிருந்து திரும்புவதையும் தேவனிடத்தில் கீழப்படிவதையும் ஆபிரகாமுக்கும் அவரது வித்திற்கும் செய்யப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்களுக்கு சுதந்தரர் ஆவதையும் மறைபொருளாக குறித்தது. விருத்த சேதனமானது யூதர்களின் சடங்காச்சாரமாக ஆனது. இந்த சடங்காச்சாரத்தில் சிறிது நம்பிக்கையுடனோ அல்லது நம்பிக்கை இல்லாமலோ இருந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கையில்லாத விருத்த சேதனம் சர்வ வல்லவரின் விசேஷித்த கிருபைகளுக்கு உரிமையளிக்கவில்லை. ஆனால் ஆபிரகாமிடத்திலும் அவரிடம் செய்யப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்களிடத்திலும் நம்பிக்கையுள்ள அனைத்து யூதர்களும் தெய்வீக கிருபைக்கும் வேதாகமத்தின் நமது புரிந்து கொள்ளுதலுக்கும் கீழ், தேவனுடைய ராஜ்யத்தை சீக்கிரத்தில் ஸ்தாபிக்கப்போகிற மேசியாவின் கைகளில் தெய்வீக ஆசீர்வாதங்களை பெறுகிற குறிக்கப்பட்ட சாட்சியங்களாக சீக்கிரத்தில் இருப்பார்கள்.

அனைத்து உண்மையான கிறிஸ்தவர்களும், யூதர்களிலிருந்தோ அல்லது புறஜாதிகளிடமிருந்தோ வருகிறவர்கள், ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய வித்தாகிறார்கள் என்று பரிசுத்த பவுல் விளக்குகிறார். மாம்சீக வாரிசுகள் பூமிக்குரிய வாக்குத்தத்தங்களுக்கு சுதந்தரர் ஆகிறது போல, இவர்கள் ஆவிக்குரிய வாக்குத்தத்தங்களுக்கு சுதந்தரர் ஆகிறார்கள். அது இன்னும் நிறைவேறவில்லை. ஆனால் சுபாவ வித்து புறஜாதிகளிலிருந்து பிரித்து காண்பிப்பதற்கு விருத்தசேதனத்தின் மேல் நம்பிக்கையை பராமரிப்பது போல ஆவிக்குரிய ஆபிரகாமின் சந்ததி இருதயத்தில் உண்மையான விருத்தசேதனத்தை பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று பரிசுத்த பவுல் நமக்கு கூறுகிறார். இருதயத்தில் உண்டாகும் இந்த விருத்தசேதனம் இன்னும் சக்தி வாய்ந்ததாக, உலகத்திலிருந்தும் பாவத்திலிருந்தும் பிரித்து, நற்காரியங்களில் வைராக்கியமுள்ள தேவனுடைய விநோதமான ஜனங்களாக காண்பிக்கிறது.

யூதர்களும், கிறிஸ்தவர்களும் தேவனிடத்தில் கீழ்ப்படிதல் உள்ளவர்களாகவும், நேர்மையும் விசுவாசமும் உள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று புத்தி கூறுகிறோம். ஒரு வகுப்பார் பரலோக வாக்குத்தத்தங்களை சுதந்தரித்துக் கொள்ளுவார்கள்; இன்னொரு வகுப்பார் பூமிக்குரிய வாக்குத்தத்தங்களை சுதந்தரித்துக் கொள்ள தயாராவார்கள். ஆனால் இவர்கள், ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய பரலோகத்துக்குரிய வித்து முதலாம் உயர்த்தெழுதலில் மறுரூபம் அடைந்த பிறகே பூமிக்குரிய சுதந்தரத்தை பெறுவார்கள்.